

שְׁלַח לַחֲמֹךְ

פְּרִשֶׁת כִּי תֵשָׁא | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליין 416

סיפור לשבת

"וַיֵּרָא אֶהָרָן וַיֵּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַגּו'" (שמות לז, ה)

ליצני הדור היו שואלים: מדוע ראוי אהרן להקריב על גבי המזבח, והרי הוא עצמו בנה מזבח לעגל הזהב. בשלמא על עשיית העגל אנוס היה, אולם מזבח לא נתבקש לבנות אלא מעצמו עשה?

תירץ ה"בן איש חי" על פי משל:

ביער אחד, חיו חבורת שודדים עזי נפש, שהיו חומסים עוברי דרכים. את שללם הרב הטמינו במערות במעבה היער. יום אחד, יצא בן המלך אל היער לצוד ציד, כאשר ראו אותו השודדים מתקרב אליהם, החליטו לשדוד אותו ולאחר מכן להשליך אותו אל אחד הבורות. ריחם אחד השודדים על בן המלך, פנה לחבריו ואמר: אין כל צורך שנלחם כולנו עמו, שהרי הוא בודד, שובו למערה ואני אלחם איתו לבדי! הסכימו השודדים לדבריו. כאשר התקרב בן המלך, התנפל עליו השודד ונטל את כל רכושו, אולם במקום להשליך אותו אל הבור שיחררו לשוב אל בית אביו. שב בן המלך אל הארמון, וסיפר למלך את אשר אירע לו. כעס המלך מאד, ושלח פלוגה מחייליו המובחרים, והללו השתלטו על השודדים, והובילו אותם כבולים בשלשלאות אל עיר הבירה.

כאשר הובאו לפני המלך, זיהה מיד בן המלך את אותו שודד שהתנפל עליו, ועל כן מיהר המלך וגזר עליו כעונש נוסף, שיספוג שמונים מלקות... נאנח השודד - אוי לליבי! אוי ללבך? - התפלא המלך - אוי לגבך שיספוג את המכות, אולם מדוע אוי ללבך? אוי לליבי - השיב השודד - שנתן לי עצה רעה להציל את בן המלך! הקשיב המלך, ושמע ממנו את כל אשר אירע, והבין כי שודד זה הציל את בנו ממיתה, על כן שיחרר אותו, העניק לו מתנות רבות ואף מינה אותו לתפקיד חשוב בממלכה!

כן הוא גם הנמשל - אמר ה"בן איש חי" - אהרן הכהן ידע כי ה"ערב רב" שבבני ישראל יכולים לבנות מזבח במהירות, ואף להקריב עליו קורבנות עוד באותו היום, ואם יעשו כן יקצוף ה' עליהם מאד. משום כך, התנדב לבנות בעצמו את המזבח, והשתהה רבות בבנייתו, עד שלא היה ראוי להקריב עליו עוד באותו היום, וביום המחר בבוקר השכם - ידע אהרן - שישוב משה מן ההר ויתבטל כל העניין. על מעשהו זה, זכה אהרן לשכר שיהיה הוא מקריב על גבי המזבח בבית המקדש!

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנזי קדם

אות ה' הר הבית

הר הבית שעליו עמד בית המקדש אינו אותו הר הבית שעליו נמצא כיום הכותל המערבי ושעליו עומד כיום מסגד ישמעאלי. כן כתב הגאון רבי שלמה קלוגר בספרו "חכמת התורה" (פרשת יתרו): "הראו לי בחלומי, כי ההר שנבנה עליו בית המקדש - נגנו, רק שהר אחר בא במקומו. ומה שרואים 'כותל המערבי' - הוי נמי רק למראית עין, אבל באמת הכל נגנו. ולכן אין חידוש במה שבעוונותינו הרבים בנו שם הישמעאלים בית תיפלה שלהם, כי באמת אין המקום קדוש כי כולו נגנו, ולכן הניחו מן השמים לעשות שם כרצונם."

הר הזיתים; הר המנוחות

רבים מגדולי ישראל העדיפו את הקבורה בהר הזיתים, מכיון שממנו תתחיל הגאולה, כמו שנאמר בפסוק (זכריה יד, ד): "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים", וממנו תתחיל תחיית המתים.

אך, לעומתם, היו שהעדיפו להקבר בהר המנוחות דווקא, משום שבו הגוף מתכלה יותר מהר מאשר בהר הזיתים, וכידוע, "הנפש אינה עולה למקומה כל זמן שהגוף קיים". זאת ועוד, שהרי לעתיד לבוא יבקע הר הזיתים, ויהיה צער למתים מכך.

קבלה בידינו, כי במקום מסויים בהר הזיתים היה מקום שפך הדשן, "ומפני כן, גם כן הוא מסוגל להיות בשר המת מתעכל וכלה תוך עשרים וארבע שעות, ומאת ה' היתה זאת לנו להיות אותו תחום מקום אחוזת קברות". כן כתב מהר"ם חאגיז בספרו "פרשת אלה מסעי" בשם האר"י"ל.

הר סיני

בהר סיני מצויים אבנים שעליהן נמצאת צורת הסנה. גם אם תשבור אותן לחצאים - בכל חלק תהיה צורת הסנה. גם אם תחלק כל אבן לאין ספור חלקים - עדיין תראה בכל חלק וחלק את צורת הסנה, וזאת מכל הצדדים. כן העיד רבי משה נברוני (המפרש את ספר "מורה נבוכים").

ר"ת	יציאה	כניסה	יחידים
18:59	18:18	17:05	ירושלים
18:56	18:20	17:21	תל אביב
18:57	18:19	17:13	חיפה
18:59	18:20	17:23	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של אנשי התנ"ה, והש"ס
רבי רפאל ברוך טולדנו "המלאך"
גומל חסידים

[המשך משבוע שעבר]

לאחר התפלה נכנס רבי ברוך בשיחה עם הנוכחים. הוא החל לדבר על מוג האויר, על הקר העו שנתקפם בשנה זו וכן הלאה. כמובן שהכל הסכימו עמו וקוננו על החורף הקשה שבר שנים לא היה כמוהו - קר החורף לעצמות ומקפא את האברים. לפתע הרים רבי ברוך את קולו וקרא: עלי ועליכם איני דואג, מוסיפים כמה שמיכות בלילה ומתחממים. אך מה יהא על אחינו העניים שהם קופאים מקר מפני שאין להם מספיק שמיכות? לאחר מכן פנה ביחידות לשנים שלושה מהנוכחים והודיע להם שהוא תורם בעבור קניית שמיכות, אך יחד עם זאת הציע להם "עסקה": יתרום הם כנגדו סכום כפול. מובן שאותם עשירים בושו לסרב לו, שהרי מן המפרסמות הוא, שאין הפרטה מצויה בכיסו, ואם הוא מתגייס לעזרה ומנדב, כיצד יוכלו הם העשירים לסרב? וכך פנה שוב לעשירים ודועים אחרים שהיו במקום וקור על הצעתו עד שסבב על כלם, ובעזרת השם נענה על דם. המגבית שערך באותה שבת למען רכישת שמיכות לעניים, עלתה בידו בהצלחה למעלה מן המשער. מיד עם צאת השבת אסף את התרומות ולאחר מכן שלח לקנות את השמיכות. היו אלה שמיכות צמר עבות וכבדות שנקראו "שמיכות רבאט". רבי ברוך לא רצה לעמוד בגלוי מאחורי חלוקת

השמיכות, לכן מסר לידי מזכיר ועד הקהלה את הגול החלוקה. רבי ברוך שעשה את כל מעשיו לשם שמים, ושלל על מנת לקבל פרס - לא חפץ לקבל שכחים ואף לא תודות, כי פעלתו נבדחה מרוחו הנסערת מסבולות העניים, ומכיון שהיה איש אמת, היו כל מעשיו נתונים אך ורק להקל את סבלם. עד מהרה נפוצה השמועה בעיר שכל נזקק יכול לבוא לעד הקהלה ולקבל שמיכה, ורבים היו הנזהגים מפעלה ברוכה זו. אך האמת דרשה לצאת לאור, בסופו של דבר ידעו האנשים שזה פועלו של רבי ברוך. ועד היום יש אנשים שזוכרים לו זאת לטוב, מכריזים את שמו ומספרים איך מבצע השמיכות היתה את נפשם באותו חרף קשה.

משמתת בצערם של ישראל

רבי ברוך חש בלבו ממש את מצוקתם של העניים. הוא חש את כאבם כאילו היה זה כאבו הוא, וסבלם היה סבלו. יום יום היו מגיעים אליו אנשים קשי יום ועניים מרודים לבקש עזרה. מובן שאותם נכלאים אמללים היו נושאים על גביהם צור של צרות. בנוסף לעזרה התמריית שבקשו מרבי ברוך, היו גם מביעים את כאבם באנניו ומשיחים לו צערם. רבי ברוך היה מאזין בשום לב ומשתתף בכל לבו בסבלותם. אצלו מצאו און קשבת, ואצלו פרקו מטען דאגתם. וכל כך היה רבי ברוך חש ומשתתף בצערם, עד שלא פעם מצאוהו יושב לשלחן עם העני, זה מספר צרותיו ורבי ברוך בוכה.

שמחת פורים - מתנות לאביונים

נכדו של רבי ברוך אמר לאביו כשחג הפורים עמד בפתח: כמה טוב שבא פורים: כדרךם של ילדים שמח שמחה רבה

בהתקרב חג שמח זה. אמר לו אביו: גם השנה, רבי ברוך, היה אומר תמיד כמה טוב שבא פורים, אך לא מאותה סבה שלך... סבא היה אומר: עלינו להודות להמן על מתנת הפורים. ומדוע? כי בימים אלו גם העניים מקבלים משהו... אופינית אמירה זו לרבי ברוך, הוא - שבכל לבו ונפשו נטל חלק בגורל העניים, שמח מאד כשקים עם ישראל את מצות מתנות לאביונים. חלק זה של חג הפורים שמחו יותר מכל דבר אחר.

טפול שנים לעני

רבי ברוך לא הסתפק במתן עזרה כספית לעניים, הוא השתדל למצא להם מקורות פרנסה ומקומות עבודה, השיג הלוואות בעבורם ודאג גם לצרכים אחרים. באחד הימים רצתה אשת רבי ברוך לתמן את שניה, פנתה לבעלה ובקשה מעות לצורך זה. השיב לה רבי ברוך שאין בידו את הסכום הדרוש לכך. והנה הגיע לביתם אחד האביונים לבקש עזרה. כאשר החל הלה לדבר, שם רבי ברוך אל לבו ששני מקלקלות מאד. הפסיקו רבי ברוך משתף דבורו ונתן עליו בקולו: עליך לטפל בשניך ומיד! "דבי, אין לי כסף לכך" השיב לו האיש. ללא הסס נתן לו רבי ברוך סכום הגון ונרצו לתמן את שניו לאלתר. הפתעה הרבנית ואמרה: הן רק עתה השיבות פני ריכם, כאשר בקשתי אני על שני... השיב לה רבי ברוך: והעני הזה, מסכן הוא - אם יזניח עתה את שניו, ירקיבו הן כליל, שכן איש לא יאזין בו שוב לטפל בהן. ואלו את... הקב"ה יעזר, ועוד תבוא לך שעת כשר למלא משאלתך...

ישמחו במלכותך

סוד כחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק י' | סעודות האצילות - גדלת ומעלת סעודות השבת

סעודת חתנה - כדי לשימח את המשתתפים

משל למה הדבר דומה, לחתנה שבה עושים סעודה גדולה ומפארת לכל המזמנים, והנה בנדאי שכן כל הסעודה היא כדי לשימח ולשוש בשמחת החתן והכלה בסעודת החתנה ולא לשם האכילה עצמה. והנה, אם יבוא החתן בעת הסעודה ויבקש מאחד האורחים לרקד ולשיר עמו ביום שמחת לבו, והלה יאמר לחתן: "אין לי מצב רוח היום" או יאמר לו: "אני עיף מאד היום" וכדומה - בנדאי יהיה הדבר פגיעה גדולה בחתן, אשר אדם זה לא רצה לשוש ולשמח עמו ביום שמחתו ואף על פי שהוא אכל ושתה בסעודת החתנה, כי בנדאי כל כונת הסעודה בחתנה היא רק כדי שמתוך כך נשמח ונשוש בשמחתו של החתן ביום שמחת לבו.

וכן גם סעודות השבת הן סעודות החתנה של עם ישראל עם הקב"ה, ובעת הסעודה הקב"ה ושיבתיה מגיעים לכל בית יהודי, ועקר הסעודות בשבת הן כדי להראות את שמחתו הגדולה בשבת המלכה.

כיצד זכו לבו צדיק לעת זקנותם

מעשה היה בזוג זקנים שהיו חשוכי בנים וחיו בעניות גדולה מאד, ובאחת השבתות לא היה להם כסף כלל כדי לקנות את צרכי השבת. הבעל הלך לבית הכנסת מתוך ידיעה שאין לו מאומה בביתו, והנה, כשהוא חזר לביתו, הוא מצא בית מלא במעדנים וכל מיני מטעמים, ברבורים ושול ודגים. הוא שמח שמחה רבה מאד, וכאשר הוא שאל את אשתו מנין השיגה כסף לקנות את צרכי השבת, ספרה לו האשה, שבאשר היא נקתה את הבית היא מצאה בפנת הבית איזה כפתור זהב יסן, והלכה לפרט אותו אצל הצורף, ומזה היא קנתה את כל צרכי השבת בהרחבה.

הבעל והאשה שמחו מכך מאד כל השבת, ובכל הסעודות הם שרו הרבה מאד והרבו בשירות ותשבחות לה' על גדל רחמי ורב חסדיו עמם, ובשמים נהנה רעש גדול משמחתם הגדולה בשבת קדש, והחליטו בשמים לתת להם בן אשר יאיר את עיניהם של ישראל, ולעת זקנותם נולד להם בן שלמים נודע בשם "המגיד מקוונץ" זיע"א אשר נודע בצדקותו וחסידותו, ולכל זאת זכו בזכותה של השמחה והתורה בשבת המלכה (שיח שרפי קודש).

אבות ובנים

6. מה היה שורש נשמתו של ירמיהו הנביא?

- א. שלמה המלך.
- ב. יצחק אבינו.
- ג. דוד המלך.
- ד. משה רבינו.

7. בן כמה היה משה רבינו כשהרג בשם המפורש את הנוגש המצרי?

- א. 30, ולא יותר מגיל 50
- ב. 12, ולא יותר מגיל 20
- ג. 60
- ד. 7

8. איך קראו לאביו של האמורא אביי?

- א. פנחס.
- ב. אברהם.
- ג. כייליל.
- ד. לא ידוע שמו.

9. איזה בעל חיים אף פעם איננו צמא?

- א. גמל.
- ב. דג.
- ג. כלב.
- ד. יתוש.

1. כמה ימים לא אכל ולא שתה משה רבינו ברציפות?
א. 40 יום.
ב. 50 יום.
ג. 30 יום.
ד. שבוע שלם.

2. היכן היה יהושע בכל אותם ימים שמושה רבינו עלה לשמיים?
א. בביתו.
ב. בתחתית ההר.
ג. באמצע ההר.
ד. היה עם זקני ישראל.

3. מהיכן הביאו העם את הזהב לעגל?
א. מהנשים.
ב. מבנותיהם.
ג. מאזניהם.
ד. כל התשובות נכונות.

4. איך קראו לסבו של בצלאל?
א. חור, בנה של מרים.
ב. קלב בן יפונה.
ג. יהושע בן נון.
ד. קהת, בנו של לוי.

5. מאיזה שבט היה אהליאב בן אחיסמך?

- א. יהודה.
- ב. ראובן.
- ג. דן.
- ד. נפתלי.

6' 8' 8' 9' א' 9' 9' 9' 9' א' 1'

"ראה קראתי בשם, בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה". (שמות לא, ב).

אמרו חז"ל, שעל ידי הקמת המשכן הושלמה בריאת שמים וארץ, ובהקמתו נתבסס העולם. המשכן היה התחלת התקון, ואחריו המקדש היה גמר התיקון. נא עיין לעיל בפרשת בראשית (ד"ה בראשית) מה שהבאתי בשם הרב "אנ"י יפה".

והרב "מדרש תלפיות" (ענף ארון ד"ה שם פרשת עקב כשעלה מרע"ה) הביא דברי רבינו בחיי, שכאשר עלה משה רבינו ע"ה לקבל לוחות שניות, הכין ארון לשים בו את הלוחות עד שיכין בצלאל ארון לדורות. בארון זה הניח את הלוחות הראשונות השבורות, ולאחר שירד מההר הניח בו גם את הלוחות השניות השלמות. לאחר שעשה בצלאל את הארון, שם משה בארוננו של בצלאל לוחות ושברי לוחות. עד כאן מדברי רבינו בחיי (עיין שם יתר פרטים).

והרב "מדרש תלפיות" הוסיף ובאר, מדוע בבנין המקדש צרפו את הלוחות השבורות אל הלוחות השניות, לשים אותם בארון של בצלאל. וכתב בזה הלשון: כיון שכשנבנה המקדש נתבסס העולם, כנודע, לכן שברי הלוחות - הניחו אותם בארון שעשה בצלאל עם לוחות אחרונות, לרמוז שבבנין המקדש נתבסס העולם, וכאלו התקנו הלוחות השבורות, שאם היו בארון בפני עצמו, היה הכר בהם, וכנראה כאלו העוין בתקפו, והיה כמזכרת עון ח"ו. לכן שתפו אותם עם השלמות.

ומה גם שבבנין המקדש על ידי בצלאל התחיל בסום העולם מעון אדם הראשון, עין בספר "גבעת שאול" ובפנים דלעיל. וגם בבנין המקדש נתחזק הבסום, לכן שמו הלוחות שבורות בבנין המקדש שבנה שלמה בארון שעשה בצלאל כשעשה המשכן, לרמוז שבצלאל ושלמה פעלו פעלה אחת בענין בסום העולם. עכ"ל.

ונ"ל בס"ד שנרמז ביסוס העולם ותיקונו בעשיית המשכן, בשמו של בונה המשכן, כי "בצלאל בן אורי" ר"ת ב'ב'א', כמו ר"ת של "בראשית ברא אלהים", לרמוז שסיום בריאת העולם היה בבניית המשכן על ידי בצלאל.

(התש"פ) ואפשר שנרמז גם במלים "קראתי בשם", כי אותיות החיצוניות הן "קם" והפנימיות הן אותיות "בראשית", דהיינו על ידו קם ועמד והתקיים מעשה בראשית.

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

החפץ חיים

חומת הדת | פרק כ - שלא נירא ולא נפחד להחזיק דת קדשינו מפני המהרסים [המשך]

והנה קודם ביאת המשיח ידוע מן הכתובים שיבחנו ישראל מאד כמו שכתוב (זכריה יג): "וצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב" וגו' והיינו שיבחנו אם הם דבקים באמת בד' אלהיהם כמו שמסיים שם הכתוב עיי"ש.

ובעת שצריך לנסות האנשים בזה אם יש להם אהבה אמיתית בלב ונפש לד' ולתורתו או נסבבו הצלחות גדולות להעוברים דרכו. ובה נבחנו העובדי ד' אם עבודתם בלב שלם לא יסתכלו ע"ז כלל, אבל אם עבודתם מפוקפק בידם קצת ח"ו אז גם הם סרים מדרך ד' ע"י מראה הרע הזו.

וזהו שכתוב אז נדברו וגו' היינו שנדברו ביניהם שהעת הוא זמן הבחינה ואין להשגיח על הצלחתם.

הגאון רבי שמעון סופר זי"ע | יום ההילולא - י"ז אדר [ב]

ילד אחד מילדי קראקא סבל קשות ממחלת האסכרה ל"ע, והותקף באמצע הלילה. כל התחבולות להקל את נשימתו עליו לא הועילו. בני המשפחה אבדו עצות. בהביטו על רוע מצב ילדו, לא יכל עוד האב להתאפק, ובעגמת נפשו נס ויצא החוצה, והסתובב ברחובות שכונתו. עבר האיש על חלוננו של הרב דמתא - רבינו (הגאון רבי שמעון סופר זצ"ל) וראה שגרו עדיין לא כבה, והוא עוסק בלימודיו. החליט האב להכנס ולשטוח בפניו את מר שיחו, על הסכנה האיומה האורבת והמרחפת על ילדו. רבינו שהיה שקוע בלימודו עד אז, פשט מיד את מטפחת צוארו, הושיטה לאב, וציווה להשימה על מצחו של הילד, והוסיף עוד שני תנאים: א. שתיכף בבוקר יחזיר את המטפחת. ב. שישאר הדבר בסודי-סודות. רץ האיש הביתה ועשה כפקודת הרב, ואכן מיד השתפר המצב, והילד החל לנשום לרווחה. בבוקר החזיר האב את המטפחת, והפציר ברבינו להסביר לו את שני התנאים שהתנה עמו. בהביר לו רבינו כי תנאי ראשון פשוט מאד, יען אין לו מטפחת נוספת (כי סבל מעוני ומחסור), ושנית ידע מר, כי אני לא עשיתי מאומה בזה, אלא שמטפחתי הורטבה מזיעה מעמל ויגיעה בתורה, וזכות עמל התורה היא שעמדה לו להילד להתרפא, ובהיותי עמוס טרדות הציבור כל שעות היום ורוב שעות הלילה, הרי לא נשאר לי זמן ללמוד רק בשעות המאוחרות, והיה אם יוודעו אנשי העיר שאני ער בשעות אלו יטריחוני גם אז, ואהיה בטל מלימודי לגמרי, ושוב לא תועיל לך שום תרופה לעת הצורך [עובדא זו סיפר אחד מן המנחמים בשבעת ימי האבל על הגה"צ מוהר"נ קורניצר זצ"ל, בסיימו שהוא היה אותו ילד].

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה לילודת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

alonn@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

מעלת משרת

"וְדָבָר הַשֵּׁם אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמִּתְּנָה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָצַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל" (שמות לג יא)

אמר חכמים זכרונם לברכה בברכות ז: "גדולה שימושה יותר מלימודה" המשמש תלמידי חכמים זה יותר מן הלומד. הגדלות שבשימוש איננו רק משום שבשעה שהוא משמש הוא גם לומד 'הלכה למעשה' שאם כן הרי גם זה לימוד גדול הוא. אבל השימוש של תלמידי חכמים עניין גדול בפני עצמו הוא. משום שבשעה שהוא משמש תלמיד חכם הוא מעיד על עצמו: כמה חביבים עליו וכמה מכובדים עליו האנשים השלמים!

לדבר הרשות! משום כך שבחה התורה את יהושע שלא גרוע מאם אין נוגה לו. ועוד, אם כבר נאמר שהוא מש מתוך האוהל אפילו לשעה קלה! שלא הסיח את הולך חשכים למה הוסיף הכתוב לומר: "ואין נגה לו"? דעתו מעבודת השלימות אפילו רגע אחד, לכן זכה לכל אומנם וזה דרכו של האדם השלם היודע להעריך את מה שזכה והנהיג את ישראל אחרי משה רבנו למרות חשיבות השלמות. שלם אינו יכול לסבול שום חסרון! שהיו הרבה יותר גדולים ממנו בדור, הרבה יותר גדולים ואינו מפסיק מעבודתו אפילו לשעה קלה - מעבודת ממנו בדור! כמדומני שש אלפים שש מאות וארבע שמים, משום שחושש, וזה בצדק כמו שאנחנו יודעים; (6,604) גדולים ממנו יותר בדור. כי הוא היה משרי שמה עזיבה קלה - תיהפך אצלו לעזיבה עולמית! יצר חמישים, והוא נמנה חמישי בין אלה שנשלחו לרגל את הרע לא צריך מאשר להפסיק אותך לפרק זמן קצר הארץ, אז היה עוד שרי מאות שגדולים ממנו ושרי בשביל לנתק אותך לגמרי. כמה אנשים התדרדרו מזה אלפים, ולמרות כל זאת - מעלתו על אחרים זה היה שיצאו 'לעשן סיגריה' - לכמה דקות' ומצאו את עצמם השימוש שלו, המשרת שבו, שלא מש! שלא הפסיק, מחוץ למסגרת לימודית בסופו של יום. לא זוכרים את ששאף לשלימות ללא הפסקה. והמתין למשה רבנו הקטע אבל יצר הרע יודע איפה להשקיע! הוא לא צריך ארבעים (40) יום מתחת להר, בשעה שהיה יכול ללכת הביתה ולבוא בסוף! לא מש מתחת ההר גם, 'שמה ירד משה ויפסיד איזה רגע'!

זאת אומרת מלאכת השימוש היא באה לא רק מחמת שהאדם רוצה ללמוד בשעת מעשה מהתלמיד חכם; כיצד הוא נוהג? אלא זו שאיפה של המשמש להידבק באנשים השלמים, כי הם חביבים עליו ומכובדים עליו מאוד האנשים השלמים! מצאנו שהתורה מכתירה את יהושע בתואר "משרת" אצלנו היום זה גנאי כאילו 'משרת' עשן!...

התורה משבחת את המעלה של משרת! כמו שכתוב: "ומִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָצַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל" התורה קוראה אותו בשם נָצַר, אפילו שאז היה כבר בן 60 שנה! ומשבחת אותו שהוא לא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל! משמע, שהוא לא מש מתוך האהל של משה אפילו לשעה קלה. שאם לא כן היה כבר יורד ממדרגתו.

זאת אומרת כל מדרגתו שהוא משרת ומשמש - זה שהוא לא יָמִישׁ, שהוא לא מש אפילו לשעה קלה. אבל אם הוא היה מש לשעה קלה הוא היה כבר יורד ממדרגתו. לימוד גדול אנו למדים מכאן, לכל דבר יש מבחן: זהב וכסף שמציעים למכירה, אם לא חקוק בהם החותם שעברו את המבחן - מי יערוך לקונה שאמנם זהב טהור הוא או כסף טהור? על כל דבר שהוא 'טהור' יש בו חותמת טבועה בו! כן על האדם לעבור מבחנים תמידיים: לדעת אם הוא במדרגת השלימות או לא?

מצאנו בחכמים זכרונם לברכה בברכות ו: כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד- הקב"ה משאיל אותו, שואל עליו, שנאמר בישעיה נ: "מי ככם יָרָא הַשֵּׁם שִׁמְעַ עֲבָדָיו עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלֵּךְ חֲשִׁים וְאֵין נֶגֶה לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם הַשֵּׁם" אם לדבר מצווה הלך - נָגַה לוֹ, ואם בדבר הרשות הלך - אֵין נֶגֶה לוֹ, מאי טעמא? דהוי ליה לבטוח בה! למה פנית לענייני הרשות כשיש לך ענייני מצווה? אין לך בטחון בה, אין לך בטחון בה! - זה נקרא שאתה "הולך חשכים ואין נגה לו"

יש להבין את כוונת הכתוב: מה זה אֲשֶׁר הִלֵּךְ חֲשִׁים, ואין נגה לו? חושך יותר גרוע מהעדר הנוגה, ומה השוואה זו? אתה אומר שאם הולך חשכים אין נוגה לו כשהוא נמצא בחשכה גמורה באפלה - זה הרבה יותר

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק בתאריך
29.12.2019
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר)
077-3532243

ברכה והצלחה וכל מילי
דמטב
מייכאל יעקב ואוראל
אהוד בני הגית

לזיווג הגון מהרה
אוריאל משה בן רוני
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אילן בן שולמית
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לחזרה בתשובה ורפואה
אבנר אסתר בת זאודה
ישארג בת אסצ'לה
וכל צאצאיהן

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייז בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני